

SENTÈNCIA 12-97 DE 30 DE JUNY DE 1997

Ponent : M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: Que el M. lltre. Tribunal de Corts va dictar Sentència en data 27 de novembre de 1.996 en la Causa núm. 41-1/95 amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem Concepció L.M. com autora responsable d'un delictes menor continuat d'emissió de xecs sense provisió de fons de l'article 340 del Codi Penal, a la pena de TRES MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL i pagament de les despeses processals causades. Sense que hi hagi lloc de fer qualsevol pronunciament en concepte de responsabilitat civil. Diguem que quan esdevingui ferma la Sentència serà d'aplicació a la pena de presó imposada el Decret d'indult de 7 d'abril de 1.996".

II. RESULTANT: Que contra la Sentència esmentada s'interposà recurs de Suplicació per la Lletrada Mª Teresa MORERA PORTA (substituïda posteriorment pel Lletrat Joan Eduard BOSCH ALEU) en interès de Concepció L.M., la qual al·lega com a motiu del recurs l'error en l'apreciació de la prova (art. 3.5 del Decret regulador d'aquesta instància de Suplicació).

Considera que les raons del no pagament dels xecs són estrangeres a la voluntat de la recurrent, que ignorava al moment del seu lliurament l'absència de provisió suficient al moment de la presentació al pagament.

Sosté que al moment del lliurament dels xecs i al de llur presentació al cobrament ocorregut mesos després, al final de l'any 1.994, el compte presentava liquiditat suficient, si es té en compte els descoberts de 35 i 5 milions de pts. consentits per Banca Reig.

III. RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs en base al següent:

- no apareix en autes cap element demostrant l'existència i l'abast d'una autorització de descobert.

- a més s'ha de tenir en compte l'estat financer caòtic de l'empresa de Treballs Públics Giró, que va provocar la seva fallida poc després; la detenció de l'interessada per d'altres motius que no són eximents de responsabilitat penal.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: Que el certificat establert per la Banca Reig el 2 de desembre de 1.994 i l'examen dels extractes de compte posen en evidència, pel període considerat, un saldo deutor important; estableixen que els xecs litigiosos eren desproveïts d'una provisió suficient, tant a la data de la seva emissió com a la de la seva presentació al pagament intervinguda en el període raonable de 4 mesos com a màxim, pel que concerneix els xecs més vells, de data 30-7-94. Que d'altra banda Concepció L.M. no justifica de cap manera l'existència, i amb més raó, l'import d'una autorització de descobert atorgada per Banca Reig, que per fi la situació financera difícil de l'empresa que hauria hagut d'incitar l'emissora dels xecs a més prudència o la seva col·locació en detenció provisional consecutiva a un delictes comès per ella no pot exonerar-la de la seva responsabilitat penal.

II. CONSIDERANT: en aquestes condicions, que el delictes menor d'emissió de xec sense provisió de fons de l'article 340 del Codi Penal està constituït en aquest cas, que el Tribunal de Corts ha fet una apreciació exacta de la prova i una aplicació moderada de la Llei penal, que convé desestimar el recurs de Suplicació.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, així com els Usos i Costums i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs de Suplicació articulat per la defensa de la processada Concepció L.M.

2.- Confirmar la Sentència dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts de data 27 de novembre de 1.996.

3.- Acordar el benefici de l'indult de 6 mesos atorgat pel Decret de 7 d'abril de 1.996.

4.- Condemnar la recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

5.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.